

॥ સત્યંગાદીક્ષા વિશારદ ॥

॥ ਵਾਂ - ੧੨ ॥

सर्व दुर्ब्यसनं त्याज्यं सर्वैः सत्सङ्गभिः सदा ।
अनेकरोगदुःखानां कारणं व्यसनं यतः ॥२६॥

સર્વ સત્સંગીઓએ સર્વે દુર્બ્યસનોનો સદાય ત્યાગ કરવો.
કારણ કે વ્યસન અનેક રોગોનું તથા દુઃખોનું કારણ બને છે.(૨૬)

Sarvam dur-vyasanam tyājyam sarvaih satsangibhih sadā ।
Aneka-roga-dukhānām kāraṇam vyasanam yataha ॥26॥

Sarva satsangīoe sarve durvyasanono sadāy tyāg karavo.
Kāraṇ ke vyasan anek rogonu tathā dukhonu kāraṇ bane
chhe. (26)

सुराभड्गातमालादि यद् यद् भवेद्धि मादकम्।
तद् भक्षयेत् पिबेन्नैव धूम्रपानमपि त्यजेत् ॥२७॥

સુરા, ભાંગ તથા તમાકુ ઇત્યાદિ જે જે પદાર્�ો માદક હોય તે ક્યારેય
ખાવા કે પીવા નહીં તથા ધૂમ્રપાનનો પણ ત્યાગ કરવો.(૨૭)

Surā-bhangā-tamālādi yad yad bhaveddhi mādakam |
Tad bhakṣhayet piben-naiva dhūmra-pānam api tyajet ||27||

Surā, bhāng tathā tamāku ityādi je je padārtho mādak hoy te
kyārey khāvā ke pīvā nahī tathā dhūmra-pānno paṇtyāg
karavo. (27)

વ्यसनथી મુક્ત થઈ શકાય છે :

આ વિષયક વિશેષ પુષ્ટિ માટેનાં વચ્ચનો:

એ વ્યસન તો કર્યાં થાય છે પણ પ્રારબ્ધે કરીને નથી. માટે જો એ વ્યસનને ટાળ્યાનો શ્રદ્ધા સહિત આગ્રહ કરે ને શૂરવીરપણું હોય તો તે ટળી જાય, પણ શ્રદ્ધા ન હોય ને ફોશી હોય તેથી એ સ્વભાવ ટળે નહીં. (વચ.લો.૮)

A vishayak vishesh pushti mātenā vachano

- “E vyasan to karyā thāy chhe paṇ prārabdhe karīne nathī. Māṭe jo e vyasanne ṭālyāno shraddhā sahit āgrah kare ne shūrvīrpaṇu hoy to te ṭalī jāy, paṇ shraddhā na hoy ne foshī hoy tethī e swabhāv ṭale nahī.” (Vach.Lo.8)

परित्यज्यं सदा धूतं सर्वैः सर्वप्रकारकम्।
त्यक्तव्यो व्यभिचारश्च नारीभिः पुरुषैस्तथा ॥२८॥

सर्वे स्त्री तथा पुरुषो ए सर्व प्रकारना जुगारनो तथा
व्यभिचारनो त्याग करवो. (२८)

Pari-tyājyam sadā dyūtam sarvaih sarva-prakārakam |
Tyaktavyo vyabhichārash-cha nārībhih puruṣhais-tathā ||28||

Sarve strī tathā puruṣhoe sarva prakārnā jugārno tathā
vyabhichārno tyāg karavo. (28)

લ્યક્ઝટબ્યો વ્યભિચારશ્રી :

આ વિષયક મુખ્યપાઠ માટેના સંદર્ભો :

જેને નિષ્કામી વર્તમાન દૂધ હોય તો તે થકી અમે હજાર ગાઉ છેટે જઈએ તો પણ તેની પાસે જ છીએ; અને જેને તે નિષ્કામી વર્તમાનમાં કાચ્યપ છે ને તે જો અમારી પાસે રહે છે તોય પણ તે લાખ ગાઉ છેટે છે. અને અમને નિષ્કામી ભક્ત હોય તેના જ હાથની કરી સેવા ગમે છે.(વચ.ગ.મ.૩૩)

આ વિષયક વિશેષ પુષ્ટિ માટેનાં વચનો:

લોક, શાસ્ત્ર ને અનુભવ એ ત્રણમાં મળતું ને ન મળતું તેની વાત મહારાજે કહી જે, પરણીને સ્ત્રી રાખે તે ત્રણોમાં મળતું ને વ્યભિચાર કરે તે લોકમાં ન મળે, હૈયામાં ન મળે ને શાસ્ત્રમાં ન મળે ને હૈયામાં સુખ ન રહે.(સ્વા.વાતો: ૨/૧૨૫)

Tyaktavyo vyabhichārascha

Ā vishayak mukhpāth māṭenā sandaraho:

- “jene niṣhkāmī vartamān draḍh hoy to te thakī ame hajār gāu chheṭe jaīe to paṇ tenī pāse ja chhīe; ane jene te niṣhkāmī vartamānmā kāchyap chhe ne te jo amārī pāse rahe chhe toy paṇ te lākh gāu chheṭe chhe. Ane amane niṣhkāmī bhakta hoy tenā ja hāthnī karī sevā game chhe.” (Vach.Ga.Ma.33)

A vishayak vishesha pushṭi māṭenā vachano:

- “Lok, shāstra ne anubhav e traṇmā maṭatu ne na maṭatu tenī vāt Mahārāje kahī je, paraṇīne strī rākhe te traṇemā maṭatu ne vyabhichār kare te lokmā na male, haiyāmā na male ne shāstramā na male ne haiyāmā sukh na rahe. (Swa.Vato.2/152)

मांसं मत्स्यं तथा पण्डानि भक्षयेयुर्न कर्हिचित्।
पलाण्डुं लशुनं हिङ्गु न च सत्सङ्गिनो जनाः ॥२९॥

सत्संगी जनो अे क्यारेय मांस, माछली, दंडा तथा तुँगाखी,
लसाण, हिंग न खावां. (२८)

Mānsam matsyam tathā'ñdāni bhakṣhayeyur na karhichit |
Palāñḍum lashunam hingu na cha satsangino janāḥā ||29||

Satsangī janoe kyārey māns, māchhalī, īndā tathā ḍungaḷī,
lasan, hing na khāvā. (29)

આ વિષયક વિશેષ પુછિ માટેનાં વચનો:

જીવ જે નાના પ્રકારનાં ભોજન જમે છે તે ભોજન-ભોજન પ્રત્યે જુદા જુદા સ્વાદ છે અને જુદા જુદા ગુણ છે. તે ભોજનને જ્યારે જમે છે ત્યારે તે ગુણ અંતઃકરણમાં તથા શરીરમાં પ્રવર્તે છે.
(વચ.ગ.પ્ર.૧૮)

A vishayak vishesh pushti mātenā vachano

- “jīv je nānā prakārnā bhojan Jame chhe te bhojan-bhojan pratyē judā judā svād chhe ane judā judā gun chhe. Te bhojanne jyāre Jame chhe tyāre te gun antahkaraṇmā tathā sharīrmā pravarte chhe.” (Vach.Ga.Pa.18)

पातव्यं गालितं पेयं जलं दुग्धादिकं तथा।
खाद्यं पानमशुद्धं यद् गृहीयाद् वस्तु तन्नहि ॥३०॥

પાણી તથા દૂધ ઈત્યાદિ પેય પદાર્�ો ગાળેલા ગ્રહણ કરવા. જે ખાદ્ય
વસ્તુ તથા પીણાં અશુદ્ધ હોય તે ક્યારેય ગ્રહણ ન કરવાં. (30)

Pātavyam gālitam peyam jalām dugdhādikam tathā |
Khādyam pānam ashuddham yad gruhṇīyād vastu tan-nahi ||30||

Pānī tathā dūdh ityādi peya padārtho gālelā grahaṇ karavā.
Je khādyā vastu tathā pīṇā ashuddha hoy te kyārey grahaṇ
na karavā. (30)

ચૌર્ય ન કહિચિત् કાર્ય સત્સંગમાશ્રિતૈર્જનૈः।
ધર્માર્થમપિ નો કાર્ય ચોરકાર્ય તુ કહિચિત् ॥૩૧॥

સત્સંગીઓએ ચોરી ક્યારેય ન કરવી. ધર્મને અર્થે પણ ચોરી
ક્યારેય ન કરવી. (૩૧)

Chauryam na karhichit kāryam satsangam āshritair janaihi ।
Dharmārtham api no kāryam chora-kāryam tu karhichit ॥31॥

Satsangīoe chorī kyārey na karavī. Dharmane arthe pañ
chorī kyārey na karavī. (31)

વिशेष पुष्टि માટેનાં વચનો:

આ સંસારને વિષે ધર્મવાળા ને અધર્મી એ બે પ્રકારના માણસ છે. તેમાં ધર્મવાળા જે માણસ હોય તે ચોરી તથા પરસ્ત્રીનો સંગ તથા ચાડીચુગલી એ આદિક સર્વે પાપનો ત્યાગ કરીને ને પરમેશ્વરથી ડરીને ધર્મમર્યાદામાં ચાલે છે, તેનો સંસારમાં જે પોતાનાં કુટુંબી હોય અથવા કોઈ બીજા હોય પણ તે સર્વે વિશ્વાસ કરે ને તે જે બોલે તે વચન સૌને સત્ય જ ભાસે. અને એવા જે ધર્મવાળા હોય તેને જ સાચા સંતનો સમાગમ ગમે. અને જે અધર્મી માણસ હોય તે તો ચોરી, પરસ્ત્રીનો સંગ, મધ-માંસનું ભક્ષણ, વટલવું, વટલાવવું એ આદિક જે સર્વે કુકર્મ તેને વિષે જ ભરપૂર હોય, ને તેનો સંસારમાં કોઈ વિશ્વાસ કરે જ નહીં ને એનાં સગાં હોય તે પણ કોઈ એનો વિશ્વાસ ન કરે. અને એવા જે અધર્મી હોય તેને સાચા સંતનો સમાગમ તો ગમે જ નહીં અને જો કોઈ બીજો તે સંતનો સમાગમ કરે તો તેનો પણ દ્રોહ કરે. માટે જેને કલ્યાણને ઈર્છાવું તેને અધર્મીને માર્ગ ચાલવું જ નહીં અને ધર્મવાળાને માર્ગ ચાલીને સાચા સંતનો સમાગમ કરવો, તો નિશ્ચય જ એ જીવનું કલ્યાણ થાય, એમાં કાંઈ સંશય નથી.(વચ.સા.૧૦)

A vishayak vishesh pushti mātenā vachano

- “Ā sansārne viṣhe dharmavālā ne adharmī e be prakārnā māṇas chhe. Temā dharmavālā je māṇas hoy te chorī tathā parstrīno sang tathā chāḍīchugalī e ādik sarve pāpno tyāg karīne ne Parameshvarthī ḍarīne dharma-maryādāmā chāle chhe, teno sansārmā je potānā kuṭumbī hoy athavā koī bījā hoy paṇ te sarve vishvās kare ne te je bole te vachan saune satya ja bhāse. Ane evā je dharmavālā hoy tene ja sāchā santno samāgam game. Ane je adharmī māṇas hoy te to chorī, parstrīno sang, madya-mānsnu bhakṣhan, vaṭalvu, vaṭalāvavu e ādik je sarve kukarma tene viṣhe ja bharpūr hoy, ne teno sansārmā koī vishvās kare ja nahī ne enā sagā hoy te paṇ koī eno vishvās na kare. Ane evā je adharmī hoy tene sāchā santno samāgam to game ja nahī ane jo koī bījo te santno samāgam kare to teno paṇ droh kare. Māte jene kalyāṇne ichchhavu tene adharmīne mārge chālavu ja nahī ane dharmavālāne mārge chālīne sāchā santno samāgam karavo, to nishchay ja e jīvnu kalyāṇ thāy, emā kāī sanshay nathī.” (Vach.Sa.10)

नैवाऽन्यस्वामिकं ग्राह्यं तदनुज्ञां विना स्वयम् ।
पुष्पफलाधपि वस्तु सूक्ष्मचौर्यं तदुच्यते ॥३२॥

પુષ્પ, ફળો જેવી વસ્તુ પણ તેના ધર્મની પરવાનગી વગર ન લેવી.
પરવાનગી વગર લેવું તે સૂક્ષ્મ ચોરી કહેવાય છે. (૩૨)

Naivā'nya-svāmikam grāhyam tad-anugnām vinā svayam |
Puṣhpā-falādyapi vastu sūkṣhma-chauryam tad uchyate ||32||

Puṣhp, faṭo jevī vastu paṇ tenā dhaṇīnī paravāngī vagar na
levī. Paravāngī vagar levu te sūkṣhma chorī kahevāy chhe.

(32)

મુખપાઠ કરવા માટેના સંદર્ભો :

અક્ષરના વાસી વહાલો, આવ્યા અવનિ પર,
નવખંડ ધરતીમાં સ્વામી, છતરાચા ચાલે રાજ... અક્ષર૦ ૨૬
અવનિ પર આવી વહાલે, સત્સંગ સ્થાપ્યો,
હરિજનોને કોલ, કલ્યાણનો આપ્યો રાજ... અક્ષર૦ ૧
પાંચે વર્તમાન પાળે, બાઈઓ ને ભાઈઓ,
હરિજન સંગાથે કીધી, સાચી સગાઈઓ રાજ... અક્ષર૦ ૨

બાઈઓ દેખીને ભાઈઓ, છેટેરા ચાલે,
પડી વસ્તુ કોઈની, હથે નવ ઝાલે રાજ... અક્ષર૦ ૩
દેવના દેવ વહાલો, ધામના ધામી,
પ્રગટ પ્રભુનું નામ, સહજાનંદ સ્વામી રાજ... અક્ષર૦ ૪
પ્રેમાનંદના સ્વામી, આનંદકારી,
પોતાના જનની વાલે, લાજ વધારી રાજ... અક્ષર૦ ૫

Ā vishayak mukhpāth māṭenā sandaraho:

Aksharnā vāsī vahālo, āvyā avani par,
Navkhand dhartīmā Swāmī, chhatrāyā chāle rāj...
Avani par āvī vahāle satsang sthāpyo
Harijanone kol, kalyāṇno āpyo rāj... Akshar 1
Pānche vartmān pāle, bāīo ne bhāīo,
Harijan sangāthe kīdhī, sāchī sagāīo rāj... Akshar 2
Bāīo dekhīne bhāīo, chheṭerā chāle,
Paḍī vastu koīnī, hāthe nav jhāle rāj... Akshar 3
Devnā dev vahālo, dhāmnā Dhāmī,
Pragaṭ Prabhunu nām, Sahajānand Swāmī rāj... Akshar 4
Premānandnā Swāmī ānandkārī,
Potānā jannī vā'le, lāj vadħārī rāj... Akshar 5

[PLAY HERE](#)

मनुष्याणां पशूनां वा मत्कुणादेशं पक्षिणाम् ।
केषाच्चिज्जीवजन्तृनां हिंसा कार्या न कर्हिचित् ॥३३॥

अहिंसा परमो धर्मो हिंसा त्वधर्मरूपिणी ।
श्रुतिस्मृत्यादिशास्त्रेषु स्फुटमेवं प्रकीर्तितम् ॥३४॥

ક્યારેય મનુષ્ય, પશુ, પક્ષી, તથા માંકડ આદિક કોઈ પણ
જીવજંતુઓની હિંસા ન કરવી. (૩૩)

અહિંસા પરમ ધર્મ છે, હિંસા અધર્મ છે એમ શ્રુતિ-સ્મૃત્યાદિ
શાસ્ત્રોમાં સ્પષ્ટ કહેવામાં આવ્યું છે. (૩૪)

Manuṣhyāṇām pashūnām vā matkuṇādesh-chā pakṣhiṇām |
Keśhāñchij-jīva-jantūnām hinsā kāryā na karhichit ||33||
Ahinsā paramo dharmo hinsā tvadharma-rūpiṇī |
Shruti-smṛutyādi-shāstreshu sfuṭam evam prakīrtitam ||34||

Kyārey manuṣhya, pashu, pakṣhī, tathā māṅkad ḫādik koī paṇ
jīv-jantuonī hinsā na karavī. Ahinsā param dharma chhe,
hinsā adharma chhe em Shruti-Smṛutyādi shāstromā
spaṣṭta kahevāmā āvyu chhe. (33-34)

વિશેષ પુણી માટેનાં વચનો:

અહિંસામય જે ધર્મ છે તે મોક્ષપરાયણ છે અને એ સાધુનો ધર્મ છે. અને હિંસામય જે ધર્મ છે તે તો રાગપ્રાપ્ત છે, પણ કલ્યાણને અર્થે નથી. અને જે અહિંસારૂપ ધર્મ છે તે તો કેવળ કલ્યાણને અર્થે છે. માટે ગૂહસ્થ અથવા ત્યાગી એ સર્વેને અહિંસારૂપ જે ધર્મ તે જ કલ્યાણને અર્થે કહ્યો છે. (વચ.ગ.પ્ર.૬૬)

A vishayak vishesh pushti mātenā vachano

- “ahinsāmay je dharma chhe te mokṣh-parāyan chhe ane e sādhuno dharma chhe. Ane hinsāmay je dharma chhe te to rāgprāpt chhe, paṇ kalyāṇne arthe nathī. Ane je ahinsārūp dharma chhe te to keval kalyāṇne arthe chhe. Māte gruhasth athavā tyāgī e sarvene ahinsārūp je dharma te ja kalyāṇne arthe kahyo chhe.” (Vach.Ga.Pa.69)

જ્ય સ્વામિનારાયણ